

Karşıma Nazife Çıktı Sevindim

— kul mehmet · 06 Kasım 2020

Karşıma Nazif'e Çıktı Sevindim

Şukufe'yi az önce terk ettim
Karşıma Nazif'e çıktı sevindim
Gönlümdeki yarayı gördü sardı
Beraber çikalım dedi evet dedim

Ömür gelip geçiyor artık
Bir koynunda yatan olsun ihtiyarladık
Bazen başımızı böyle taşlara çarptık
Seni severim dedim bende sev dedim

Suali açtı yanışa yormam
Öküz altında buzağı aramam
Sıcak koynunda yatarım kalkmam
Sana Kuru fasulye yapayım dedi severim yap dedim

Dedi üzülme sararım kalmaz yara
Silerim yüzünde kalmaz kara
Sıcaktır koynum senin için işte bura
Yaslandım koynuna hararet yükseldi dedim

Dudağında yangın varmış görmedim
Yandım da bir şeyler diyemedim
Yanıyor hala yemek dahi yiyemedim
Ben söndürürüm dedi sen bilirsin
Söndürmek senin işin dedim

Gerçi değişen bir şey olur mu olur
El değişse de gönülle güzel olur mu olur
Kul bu bazen aradığı kendini bulur
Az daha yaklaş yanıma gel dedim

Hicran kucağına düşmeden
Nazife'nin kucağına düştüm

Ben severken çok dürüstüm
Kapatalım ışıkları loş ışıkları gördüm

Biraz sonra mangalda pişer kebab
Candan seveni sevmek sevap
Bir arıza çıkmaz inşallah yanmaz kebab
Mangalda kebab pişirmene hayranım dedim

Mehmet Aluç